

ВІДОЗВА

до греко-католицького Духовенства
Єпархіяльної Области Перемиської

ЯРОСЛАВ 1939

В Л А С Н И М Н А К Л А Д О М

ВІДОЗВА

до греко-католицького Духовенства
Єпархіяльної Области Перемиської

ЯРОСЛАВ 1939

В Л А С Н И М Н А К Л А Д О М

Українська Друкарня „Альфа“ Ярослав, вул. Городська 9.

„Браття мої, кріпиться в Господі й у потузі сили Його“ (Єф. 6, 10).

Всечесному Духовенству Божий мир і архієрейське благословення!

Тяжить на мені важкий обов'язок перед Господом відозватися до Вас, Всечесніші й Дорогі Отці Душпастирі, в цих надзвичайних, важливих часах. Журба мене турбує днями й ночами за Вас, що працюєте на своєму душпастирському місці і за Вас, що стратили по волі й неволі дорогих вірних своїх, свою любов молодь шкільну, своє місце душпастирське.

Журюся невимовно Вашим життям священичим, що має бути „світлом світа“ і журюся Вашою працею душпастирською, що має бути спасінням Вашого духовного стада.

Великі часи вимагають від душпастиря великого духа, сили, терпіння, умиротворення, великої праці над собою і великого труду душпастирського та небуденної опіки над вірними. В таких часах треба душпастирям невпинно вслухуватися в накликування великого душпастиря св. Апостола Павла, що несеться неугасимим гомоном і вдаряє великою силою на душу кожного душпастиря в сьогоднішніх часах: „Браття мої, кріпиться в Господі й у потузі сили Його“ (Єф. 6, 10).

Чуєте Всечесніші й Дорогі Отці силу цього удару апостольських слів об Ваші душі?

Знаєте, де джерело душпастирської потуги немічного, безрадного душпастиря нинішніх часів?

В Господі наша сила і наша надія! Душпастир нашого часу мусить приблизитися до Господа своїм внутрішнім душевним життям. А до цього треба безупинної духової праці, перш за все запопадливого чування і нестримної праці над самим собою. Гарячі молитви, сердешне каяття, глибокі часті роздумування про наше покликання, наш священничий уряд, нашу службу і ціль, часте припинання св. Тайни Покаяння, щоденне відмовлювання Часослова, щоденна побожна відправа Служби Божої, часте покірне богочитання Євхаристійного Христа навколішках, глибока любов синівська і сердешне почитання Пресвятої і Пречистої Богородиці, духовне читання та щоденний іспит совісті, це наші святі засоби в нашому священничому житті, що має невгасно ясніти ясним світлом для всіх інших.

Не гасіть цього ясного світла грішними упадками, не затемнюйте його неміччю Вашого тіла, але скріплюйте його силою Вашого духа, бо світлом найменував Вас сам Небесний наш Учитель і наш Спаситель Христос Господь: „Ви свігло світа“ (Мат. 5, 14). Світло, це Ваше ймення!

Тому чуйте й моліться, щоб не сплямили цього ймення, щоб не загасили світла, що має ясно й невгасно світити другим.

Всечесні Отці, Ви всі, що перейшли по волі, чи по неволі з того боку Сяну на цей бік, що пострадали свої місця і своїх найближчих! Один Бог знає, чи теперішні душевні терпіння Ваші, Ваші злиденні дні й ночі, Ваші турботи й недостатки, Ваші несмілі молитви гарячі, Ваші крадьком спливаючі сльози матимуть силу вислужити у Господа таку велику ласку для народу, щоб заступила Вашу працю душпастирську, що її мали Ви жертвувати для повіреного Вам, а тепер полишеного стада.

„Браття мої, кріпіться в Господі й у потузі сили Його“!

Жертвуйте молитви Ваші, терпіння Ваші, недостатки Ваші за своїх вірних і цілий наш нарід. Хто душпастир, хай не забуде на Службу Божу за своїх парохіян з обов'язку й справедливості, кожний інший з любови до народу. Прикладним, побожним, святим життям ширіть Боже царство між вірними, що між ними тепер проживаєте.

А якщо хто є ще між Вами, що тут не має душпастирської служби, хай вистерігається всякого такого заробітку чи заняття, що могло б кинути на нього некорисну тінь чи підозріння, або, що не відповідало б його священничому характерові. Треба теж завжди носити духовну одержу, щоб кожний пізнав Вашу духовну приналежність.

Браття дорогі в Христі! „Ви світло світа“, не темнійте тут у важкому положенні Вашому й у непригожих обставинах Вашого життя, але світїть щораз ясніше й освічуєте темноту цього світа. Щирим серцем, покірною душею, глибоким почуванням благайте в Христа Господа ясної ласки небесної, тієї світляної сили, що зберігає перед упадками й удержує в добрім; благайте Його щоднини сердешніми накликаками безсловесними: „Як моя нога ступає в гріх, то спини її Господи, як моя рука посягне за злом, то здержи її, як моє око подивиться грішно, то замкни його, як моє ухо вслухується в пошум світа, то затули його, як мої уста отворяються нечестиво, то затвори їх, як у моїй голові зродиться грішна думка, то загаси її Господи“.

З вартістю внутрішнього життя священника вяжеться нерозлучно і вартість його душпастирського діяння, його пастирської праці для спасіння людських душ. Вищої ступені душпастирського діяння потребують великі часи своїми наслідками, потребують його і ці важливі, непроглядні часи, що їх переживаємо. Тому треба нам теж подвоїти нашу ревність у всіх душпастирських працях. Відправляйте, Всечесні Стці, Христові служителі, побожно й прикладно всі богослуження, голосіть ревно й підготовно духовні науки, працюйте совісно й витревало у сповідальниці, відвідуйте поспішно хорих і умираючих, давайте живий провід церковним братствам і товариствам та іншим нашим установам в парохіях.

З великою дбайливістю опікуйтеся молоддю, а перш за все навчайте її ревно й невинно релігійних правд у церкві й у школі. Важливий це обовязок і важка це відповідальність перед Богом і народом навчати і виховувати дітей в церкві й у школі. Прохаю і взиваю Всч. ОО. Душпастирів до ревности в цій виховній праці всупереч непригожим об-

ставинам, важливо перестерігаю перед легковаженням і занедбуванням науки релігії в школі. Ніхто з Всч. ОО. Душпастирів не може узалежнювати тієї праці в школі від матеріальної винагороди. Чи буде яка матеріальна винагорода за науку в школі, чи не буде, душпастирська праця в школі мусить бути совісна й основна! Всч. ОО. Декани будуть дбайливо пильнувати, щоб всі ОО. Душпастирі сповняли як слід цей важкий обов'язок душпастирський в школі.

До душпастирського обов'язку в теперішніх часах належить теж нести поміч потребуючим збігцям, що примістилися по парохіях, а не знайшли цього, що конечне до життя. Тому творить і спомагайте харитативну акцію у парохіях, поширює в практиці заповідь любови ближнього між вірними, з правдиво братньою любов'ю мають Всч. місцеві ОО. душпастирі відноситися до священників, що збігли і знайшли приміщення по парохіях.

* * *

Поновляю тут дане вже зарядження Всч. ОО. Душпастирям (з 2 X. ч. 3) в обіжній дорозі, а саме: 1) поручаю заподати Всч. ОО. Деканам, які священники-збігці або питомці духовних семінарій перебувають в області їх парохій і чим вони займаються, якщо досі не призначені до душпастирської служби. 2) о. парохі приграничних парохій заподадуть чи і котрі парохії розділені границею і в який спосіб. Зібрані звіги перешлють тут Всч. ОО. Декани (згл. Містодекани) та заподадуть тут в котрих парохіях можна безезентуально примістити священників до помічі в душпастирській праці.

Пригадую теж Всч. ОО. Душпастирям зарядження з 17 X. Ч. 22 і позовно поручаю відмовляти враз з вірними після Служби Божої евент. і після інших прилюдних богослужень 3 рази: „Отче наш“ і 3 р. „Богородице Діво“ і відспівати: „Под Твою милость“ в наміренні св. Отця, св. католицької Церкви й нашого українського народу та щоб виблагати особливих ласк і сили для нашої церковної Є-

рархії, священства і вірних, що в теперішніх часах знаходяться в небувалих досі важких обставинах.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа з Вами і любов моя з усіма Вами в Христі Ісусі. Амінь.

Дано в городі Ярославі, при церкві Господнього Преображення, в дні св. Апостола Андрея 13-го грудня 1939 р.

† ГРИГОРІЙ

Епископ данієвський, Помічник Перемиський
Генеральний Вікарій Єпархіяльної Области Перемиської

